

ganske liden Kreds. Der er altsaa her ikke blot Tale om at bibeholde den nærværende beklagelige Udelukkelse fra Communal=Omraa=det af hvad der virkelig hører til Communerne, men der er i det, som Lovforslaget herom vil søge at fastsætte for Fremtiden, endog en betydelig Tilbagegang.

Der er dernæst et Moment i den nærværende Maade, hvorpaa Kjøbstædernes kommunale Indretninger er ordnet, som jeg ikke vil undlade at betragte noget nærmere, fordi det indeholder noget saa væsentligt Godt, Noget, hvorved den nyere kommunale Indretning — jeg mener den, vi for Tiden have, som den nyeste — adskiller sig heldigt fra den tidligere Tilstand, men som aldeles er skudt tilbage i Forslaget, som her foreligger; det er nemlig det, at i alle Tilfælde, hvori der er fremkommet Uenighed i de 2 Grene af Communal=bestyrelsen, i Repræsentantskabet og Byraadet, skal der finde Conference Sted, før nogen Beslutning tages, eller før man indstiller Noget til højere Afgjørelse. Det er vel et Punkt, som hidtil ofte har givet Anledning til Controvers imellem den borgerlige Bestyrelse og de bureaukratiske Dele deraf, fordi man har søgt at holde det Embedselement, der er stærkt repræsenteret i Magistraten, saa meget som muligt adskilt fra det reent kommunale. Dette er imidlertid ved denne Bestemmelse forebygget, og det er et Gode, vi tilvisse ikke bør slippe. Det er ogsaa derved, at den Tvedeling, som hidtil findes Sted i den kommunale Bestyrelse, jo finder saa at sige sin Røgedom, hvorved de Ulemper, som deraf fremkomme, tildels blive forhindrede. Det er heller ikke blot i alle givne Ueenheds=tilfælde, hvori Conferencerne finde Sted; det er en Samling, der foretages i alle væsentlige Punkter, hvad enten det nu berøer paa Lovgivningen eller paa et særegent Regulativ, navnlig, naar de vigtigere kommunale Functioner foregaae, saasom ved Fastsættelse af Kjøbstædernes Budget. Ogsaa dette foreslaaer den ærede Forslagsstiller skal bortfalde, ja endog, at Repræsentantskabet paa selve Budgettets Tilblivelse kun skal faae en meget svag Indvirkning! Man maa nu indrette den kommunale Styrelse i Kjøbstæderne som man vil, enten et bestemt Lokammer eller et Gnekammer, saa vil

man dog vist komme til den Erkendelse, at, naar man der vil undgaae Riv og Trætte, i det Mindste altfor megen Riv og Trætte, naar man vil søge at fremme gode enige Resultater, og naar man vil forebygge, at der ikke dannes sig Elementer, der staae altfor skarpt sondrede fra hinanden, som en Art aristokratisk og demokratisk Retning, der altid komme til at sægte imod og ligge i Kamp med hinanden — saa maa man ikke slippe netop det vigtige mæglende Forbindelsesled, som kan tjene til Forhindring deraf. I det Hele vil jo Repræsentantskabets Indvirkning paa alt det Kommunale efter det Forslag, her foreligger, blive særdeles liden. Hidtil har Repræsentantskabet, som jeg seer den ærede Forslagsstiller selv har bemærket, havt en stor Indflydelse derpaa; ved nu at borttage denne saa væsentlig, gaaer man aabenbart tilbage. Dertil vil man vel svare, at det, der her gaaer tabt, søges gjort gjældende i den overordnede Communalbestyrelse; men denne er, vel at mærke, sammensat af saa faa borgerlige Medlemmer, hvis Antal i de mindre Byer endog svinder ind til to, at det borgerlige Element kun i en meget ringe Grad kan siges at være tilstede. Der er en anden væsentlig Function i Kjøbstæderne, som ogsaa efter Forslaget, som det foreligger, vil blive borttagen fra den større kommunale Virksomhed, nemlig Skatteligningen. Den foregaaer nu paa en saa folkelig Maade som muligt, ved at Borgerne selv umiddelbart vælge deres Ligningskommisfائرer, forudsat, at ikke Communalbestyrelsen — som jeg dog troer kun er Tilfældet i een Kjøbstad her i Landet, nemlig den, jeg selv er fra — forestaaer Skatteligningen. Her foreslaaes derimod, at Skatteligningen skal udføres af et indskrænket Antal, af 5 Medlemmer, som tilmed skulde beskikkes af Byraadet. Ved en saadan Function som denne er det imidlertid netop nødvendigt, er det vigtigt og rigtigt, at — om jeg maa bruge det Udtryk — at stige saa langt ned til Borgerne, som muligt, at kunne optage i selve Functionen saa directe som muligt de Ønsker, der røre sig i Befolkningen, og dens Trang til at gjøre disse Ønsker gjældende og indlysende for dem, der skulle udføre dem. Med Hensyn til Borgermøderne eller Sammenkaldelsen af Borgerne,